

Габриела Маринова – 10. Г клас (Второ място в раздел „Поезия“)

Шепот на цветята,
пролетно дихание.
Глас във тишината,
слънчево сияние.

Стрък един, кокиче
плахо се подава.
Стъпки на момиче
в пустата морава.

Тихо се пробужда
спящата земя.
Леко, за секунда,
стапя се снега.

Макове червени
викат мойто име.
Щастието в мене -
цвят във снежна зима.

Аз, доскоро апатична,
вкусвам пролетната сладост.
В цвета си автентична
пролетта ме озарява.